

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Излиза два пъти седмично

Год. X, бр. 25 (443)

Търново, 27 март 1954 г.

Отд. бр. 20 ст.

За редовен железопътен транспорт

Директивата на Шестия конгрес на Българската комунистическа партия в съответствие с растежа на промишленото, селскостопанското и строителното производство постави пред железопътния транспорт голяма и отговорна задача: увеличаване обема на товарните превози през 1957 година в сравнение с 1952 година с около 50 на сто. За осигуряване изпълнението на тази задача, освен увеличаването на парка на товарните вагони с 40 на сто, Директивата предвижда: да се подобри използването на подвижния състав, като през петилетката се съкрати времето за оборота на товарните вагони най-малко с 12 на сто; средният денонощен пробег на локомотивите да се увеличи с около 8 на сто; средната брутна теглина на товарните влакове — с не по-малко от 12 на сто; търговската скорост на влаковете да се увеличи с около 10 на сто.

Тези големи задачи изискват правилна организация и точно изпълнение на плана.

В нашия окръг се намират железопътният възел Горна Оряховица, ДВЗ „А. Жидков“ и др. Гара Г. Оряховица е седалище на железопътното управление. Това налага особено внимание към работата на железопътния транспорт.

Железопътните работници от района на ж. п. управление — Г. Оряховица в изпълнението на първата петилетка показваха, че Погата да се справят със задачите, които им поставят Партията и Правителството. Из техните среди изстрагнаха, челици, като лауреати на Димитровска награда Калчо Калчев и Кирил Христов Киров, като орденосици Марко Николов, Светозар Захариев и др. Много транспортни работници внедряват в своята работа тежкотоващото и петстотното движение, използването на лентини въглища, лунинското поддръжане на машините, почина на Левченко и Муханов, на съветската диспечерка Клавдия Каралюва, на съветския ревизор вагони Шчебликин и др. Само през 1953 г. ж. п. депо Горна Оряховица извози 566,706 тона товар над нормата и реализира по почина на Левченко и Муханов 1,353,119 лева икономии. Ревизор вагоните при вагонния участък в Г. Оряховица Димитър Асенов, прилагалки почина на Шчебликин, само до 19 февруари т. г. от началото на годината ремонтира 60 автоспирачки и извърши 179 ремонта по безотцепъния начин.

Но зад тия успехи в работата на транспортните работници в района на ж. п. управление Горна Оряховица се крият сериозни недъзи. За тях говорят резултатите от изпълнението на плана през първите два месеца на тази година. Планът на управлението за м. януари по показател бройки натоварени вагони бе изпълнен 80,70 на сто, търговска скорост — 59,06 на сто, а за м. февруари — съответно 46,15 на сто и 39,94 на сто. Подобно е положението и по другите технико-икономически показатели.

На какво се дължи изоставането в изпълнението на плана през първите месеци на тази година? — Оправданото за тежка и сурова зима тук няма място. Тежката и сурова зима показва още по-ярко недъзите в ръководството на транспорта. Наличието на канцеларско-бюрократичен метод на ръководство, съществуването на формализъм в работата на административното и политическото ръководство, липсата на предвидливост и несовременното изпълнение на задачите по плана станаха причина за сериозното изоставане в първите месеци на 1954 г.

Особено недостатъчна е работата на партийните организации при ж. п. транспорт. От дейността на партийните групи в транспорта за

висока степен на изпълнение на задачите по плана, увеличаването на комунистическото съревнование и внедряването на новите почини. А работата на партийните групи е крайно незадоволителна.

Партийно-политическата работа в района на ж. п. управление — Горна Оряховица не е на нужната висота. Слаба е възпитателната работа сред транспортния колектив. Това дава отлагане в разгръщането на социалистическото съревнование и особено във внедряването на новите почини. От началото на годината се чувства известно отпадане при приложението на новите почини. То се дължи на стихийността в работата на партийните, профсъюзните и младежките ръководители, които бързо се паят при въвеждането на нов почин, провеждат съвещания и след това го оставят на самотек. Отчетност по този почин не се води, не се изтъкват постиженията на работещите по него, за да се масовизира и стане движение на целия транспортен колектив. Вследствие на слабата възпитателна работа се стига до такова изказване на началник депо Г. Оряховица др. Гайдаров: „При нас за петстотното движение няма условия“. А кой ще създаде условия за петстотното движение? Условия няма да има никога, щом не се създават.

Без решително подобрене на работата на партийните, профсъюзните и младежките организации, без ликвидирани на недъзите в работата на административното ръководство не могат да се изпълнят с чест решенията на Шестия конгрес на Партията, не може да се осигури редовен транспорт.

А задачите на ж. п. управление Горна Оряховица тази година са още по-големи, като се има пред вид започналото железопътното строителство в района на управлението. Това ще изисква много по-голямо напрежение и още по-добра организация на цялостната работа.

Необходимо е целият транспортен колектив да бъде увлечен в изпълнението на конгресните решения, в предсрочното изпълнение на Втория петгодишен план и по-конкретно на задачите по плана за 1954 г. Нужно е транспортните работници да се включат до един в социалистическото съревнование, което сега пред Първи май се разгаря с още по-голяма сила в цялата родна страна. Те не бива да забравят, че при тях идваха знатните съветски железничари Иван Ф. Панин, Клавдия Каралюва и др., които им посочиха пътя към трудови успехи. Пред съветските гости горнооряховските железничари обещаха да бъдат в челните редици. Своята дума те винаги трябва да помнят.

Трябва у всеки транспортен работник да има съзнание, че от неговата точна и качествена работа зависи дали работниците от промишлеността ще имат навреме и достатъчно суровини за изпълнението на своите планове, дали селското стопанство ще се снабди навреме с необходимите машини, резервни части за тях, торове, строителни материали, дали трудещите се в нашата страна ще получат в изобилие най-разнообразни и качествени стоки за широко потребление и хранителни продукти.

Работата на работниците от ж. п. транспорт за предсрочното изпълнение на задачите поставени от Партията и Правителството е активно участие в разрешаването на главната задача по Втората петилетка: рязко подобряване материалното и културното положение на трудещите се.

ИЗЛОЖБА ЗА ВЪОРЪЖЕНАТА БОРБА СРЕЩУ ФАШИЗМА

По случай 10 годишнината от Българската битка Народният музей в Търново устрои в изложбната зала на Окръжната библиотека изложба.

В изложбата посетителите може да видят бойния път, базите и въоръжените състави на Балканския фронт, Севлиеви и Горнооряховски партизански отреди с военно-фашистични

Съвместно заседание на Националния съвет на Отечествения фронт и Президиума на Народното събрание

На 23 март т. г. в залата на Народното събрание се състоя съвместно заседание на Постоянното бюро на Националния съвет на Отечествения фронт и Президиума на Народното

събрание, на което се прие Декларация във връзка с Берлинското съвещание на министрите на външните работи на четирите велики държави (БТА)

Декларация на Националния съвет на Отечествения фронт и Президиума на Народното събрание

Като отразяват волята и дълбоките стремежи на целия български народ за мир на Балканите и в света, Националният съвет на Отечествения фронт и Президиумът на Народното събрание заявяват във връзка със съвещанието на четиримата министри на външните работи в Берлин:

Политиката на противопоставяне на една група европейски държави на друга група европейски държави не само не отстраня, но улесни избухването на двете световни войни. Тази политика, следвана от българската династия и българските буржоазни правителства, доведе нашата страна последователно на два пъти до пълно разорение и окупация от страна на германския милитаризъм, до унищожение на правата и свободите на нашия народ и до две национални катастрофи. От втората катастрофа ние можахме да се изтръгнем само благодарение решителната помощ на Съветската армия. Затова, когато разглежда съвещанието на четиримата министри на външните работи в Берлин, нашият народ се спира както на условията за осигуряване на мира в Европа, тъй и на борбите, които той трябва да води по време на Втората световна война за спасяване съществуванието и независимостта на Родина си. От това гледище, воден от своята съвест на прогресивен и миролюбив народ и вдъхновяван от своя патриотичен дълг, той открито и гласно заявява, че ако западните велики сили искат да спасят и укрепят мира, те трябва веднаж за винаги да се откажат от политиката на разкол в Европа, от политиката на изграждане на групи от европейски държави, насочени срещу други европейски държави.

Българският народ, който само в течение на 20 години на два пъти беше потъпкван от германския милитаризъм, на 9 септември 1944 година извоюва своето естествено място в средата на демократичните и миролюбиви народи начело с великия Съветски съюз и така обезпечи както своето съществуване и своята цялост, тъй и всички условия на небилай в историята му всеотрапен напредък. Той е искрено и по съвест най-дълбоко приобщен към политиката на Съветския съюз за мир и мирно разбирателство между народите, защото може да напредва и твори само в мир, защото нашият народодемократичен строй е несъмнено съвместим с каквато и да е проява на агресия, национално потисничество и експлоатация.

При днешните международни условия, несъмнено

коренно различни от условията преди Втората световна война, мирът в Европа може да бъде обезпечен най-сигурно чрез предложения от съветската делегация на Берлинското съвещание проект за „Общоевропейски договор за колективна безопасност в Европа“. Този проект отстранява възможността от създаване на групи от европейски държави, насочени срещу други европейски държави. За осигуряване безопасността на Европа той предлага да се сключи споразумение между всички европейски държави, независимо от техния обществен строй, включително Германия, като се осигури взаимна помощ при агресия срещу която и да е европейска държава. Той стои на принципите на ненамеса във вътрешните работи на другите държави. Той не разделя, а обединява Европа, създава всички условия за мирно уреждане на германския въпрос чрез образуване на единна демократична германска държава, в която няма да има място за проява на германския милитаризъм.

Ето защо осъществяването на съветския проект за „Общоевропейски договор за колективна безопасност в Европа“ ще бъде несъмнен и сигурен принос на делото на мира.

Нашето Народно правителство сключи със Съветския съюз и със страните с народна демокрация договори за дружба и взаимна помощ. Тези договори целят да не бъде допусната агресия на германския милитаризъм или на обединени с него други сили. Те почиват на основите на колективната сигурност, не заплашват никого и са здрава гаранция на мира. Те са израз на волята на нашия народ да живее и работи в мир.

Вдъхновяван от голямото дело на мира и от трайните интереси на своята безопасност, българският народ, който се бори за намаляване на международното напрежение и за разрешаване на всички международни спорове и конфликти по мирен начин, чрез преговори, поддържа напълно предложението на Съветското правителство и е готово да участва в „Общоевропейски договор за колективна безопасност в Европа“, да направи всичко, което ще бъде по неговите сили, за запазването и укрепването на мира на Балканите и в Европа.

23 март 1954 година.

НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА ОТЕЧ. ФРОНТ

ПРЕЗИДИУМ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Декларацията вдъхва нови сили

Работниците от ф-ка „Вагрянка“ — Павлики посрещнаха Декларацията на Националния съвет на Отечествения фронт и Президиума на Народното събрание във връзка със съвещанието на четиримата министри на външните работи в Берлин с радост и трудов ентузиазъм. Другарят Христо Анков, първенец на предприемачите,

бригадир на лярска бригада, каза: „Нашата бригада за м. март е първенец. Изпълнила е до сега 199 на сто производствения си план. Лично аз съм изпълнил плана си 239 на сто. Декларацията ме вдъхновява за още по-големи трудови постижения. Предложението на Съветския съюз за сключване договор за колективна безопас-

ност на Европа ще осигури в още по-големи размери разгръщането на нашата творческа активност по пътя на народното щастие и благополучие.“

В чест на Декларацията работниците от ф-ка „Вагрянка“ обещава за м. март да изпълнят производствения план 130 на сто.

Д. К.

ВСЯКА БЛАГОПРИЯТНА МИНУТА ЗА СРОЧНА И КАЧЕСТВЕНА СЕИТБА, ЗА ПОБЕДА В СЪРЕВНОВАНИЕТО С ПЛОВДИВСКИ ОКРЪГ!

СВЕДЕНИЕ

За хода на съревнованието между околните в окръга по изпълнение на задачите по пролетната сеитба и подхранването на есенните посеви към 25 март 1954 г.

Околии	Засети култури в проценти										Подхранени посеви в декари	
	Овес	Фий ер-но	Фий сено	Слънчоглед	Картофи	Зах. цв.	Цв. цв.	Кръм. цв.	Лалецман.	с.обор.-ск. тор	изсуш.-ск. тор	
Габрово селска	68.4	64.8	60.3	1.7	2.6	—	0	—	—	128	3,502	
Габрово гр.	46.4	19	21.7	0	0	—	0	—	—	102	307	
Г. Оряховица	51.2	33.1	25.4	13.7	3.3	18.1	3	19.9	—	7,565	38,348	
Дряново	58.3	80	62.6	5.4	1.5	—	0	0	—	4,070	3,480	
Елена	102.2	89.2	99.5	18.7	2.1	12.1	0	2	—	833	3,372	
Павликени	11.9	2.9	0.9	0	2.8	—	0	0	—	1,426	39,251	
Севлиево	37.3	23.2	19	2.2	5.9	0	0	0.5	—	8,075	25,300	
Търново селска	58	58.9	42	3.3	0	2.6	4.7	8.4	—	8,358	26,067	
Търново гр.	44.8	55.8	43.1	25.7	26.8	—	3	—	—	485	1,305	
Общо за окръга	66.2	48.2	44.5	7	3.1	5.7	2	6.6	—	31,042	140,614	

Подписаха договор за съревнование

В с. Иванча, Търновско се проведе съвещание с агитаторите от П. Тръмбешки район.

За работата на агитаторите в с. Иванча докладва др. Иван Василев — партийен секретар при стопанството. Много агитатори разказаха опита си.

Секретарят на партийната организация при ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение др. Димо Райков прочете кратък доклад за проведеното през 1953 г. съревнование между ТКЗС „Първи май“ и „Васил Коларов“ в с. Обединение и ТКЗС в с. Иванча. Подписан бе нов договор за съревнование. Кооперативите ще се съревновават по приети показатели в пролетната сеитба, опазване и отглеждане на есен-

ниците, прибиране реколтата и отчитане на зърнододавите, есенната сеитба и дълбока оран, по укрепване на ТКЗС и изпълнение на плана за животновъдството.

Доячът Доньо Петков от ТКЗС „Първи май“ обяви съревнование на доячите от останалите стопанства. Той изтъква, че стопанството е дало обещание да получи от 47 крави 49 малки телета и да отчете държавните доставки от краве мляко най-късно до 15 май т. г.

Договори за съревнование подписаха и представителите на МНСДТ от селата Иванча и Обединение.

Йордан Каранцалиев, дописник

Механизатори, следвайте

Кръстьо Ганчев

В блоковете на ТКЗС в с. Поликраище — Г. Оряховско на 23 т. м. за 15 часа старши трактористът Кръстьо Г. Ганчев с трактор „КД-35“ с агрегат от култиватор, редосеялка и влачка, култивира, зася и завлачи 200 декара слънчоглед. С това той изпълни дневния си план 150 на сто при отлично качество.

СТАНЕВ
гл. агроном при МТС
Г. Оряховица

В челните редици

В тези усилни дни на пролетна сеитба кооператорите от ТКЗС в с. Поликраище — Горнооряховско се опряха здраво на прикремената към стопанството трета тракторна бригада от МТС — Г. Оряховица с бригадир Симеон Тихов. Организирана е добра съвместна работа между полевдните и тракторната бригади. Семената се поднасят на мястото на сеитбата винаги навреме. Трактористите работят ентузиастично. Първенец е старши-трактористът Кръстьо Г. Ганчев.

До 24 март т. г. стопанството приключи сеитбата на ранните и средно-ранните пролетници.

До същата дата са бранували 2,000 декара.

Квадратно-гнездова сеитба с машини

Машинно-тракторната станция в гр. Павлики получи през настоящата година шест редосеялки за квадратно-гнездова засяване изработени в нашия роден завод за селскостопански машини „Г. Димитров“ — Русе.

На 22 март в присъствието на всички агрономи от района на станцията в блока на ТКЗС в гр. Павлики се проведе показно занятие във връзка с работата и усвояването на новите редосеялки.

Главният агроном при станцията др. Ив. Натов посочи на участъците агрономи всички части и механизми, от които зависи даването на качествена сеитба от редосеялката.

Районният механик др. Пеню Ангелов показа как се поставят правилни квадрати при засяването.

След това на самия блок се извърши сеитба с новата редосеялка, която на точно отмерено разстояние засяваше по 3—4 зърна царевича.

Тракторният бригадир на първа тракторна бригада др. Стефан Кръстев каза: „С тази нова квадратно-гнездова редосеялка механизаторите ще дадат още по-качествено засяване, а впоследствие и опазване на царевичата и слънчогледа, с което ще осигурят увеличаването на добивите от тези култури.“

Ф. Вацов

Съревнованието помага

СУШИЦА, Г. Оряховско (по телефона). Нашето трудово-кооперативно земеделско стопанство „Москва“ е в усилена сеитба. На 22,23 и 24 март засяхме 600 декара овес, 250 декара лалемания, 105 декара арналджик, 220 декара захарно цвекло, 350 декара фий и други.

Първи засяха овеса осма и девета полевдни бригади с бригадир Христо Ангелов и Иван Илиев. Със сеитбата на лалеманията вече приключиха 2, 3, 4, 5 и 6-та полевдни бригади с бригадир Пейчо Ламбев, Стойчо Иванов, Тодор Тодоров, Дачо Калев и Костадин Костов.

Бригадите на Павли Илиев и Илия Димитров привършиха със сеитбата на арналджика, а в засяването на захарното цвекло на първо място са трета и четвърта полевдни бригади.

Това ние постигнахме благодарение на правилното водене и отчитане на социалистическото съревнование. Между бригадите и звената са сключени договори. Ние редовно отчитаме резултатите от работата и връчваме преходните червени знамена.

Кольо Стойчев
председател на стопанството

Трудов подем пред Първи май

Расте трудовата активност

В дните пред Първи май — бойният празник на труда, трудовата активност на работниците при новостроящата се триажна гара Г. Оряховица неспирно расте.

Започна вече съревнованието за високо изпълнение на нормите в чест на Първи май, което се води по бригади. С гордост бригадата на Руси Тонев при преходното червено знаменце — „Бригада първенец“, защото на 24 т. м. изпълни дневните си норми 248 на сто.

Добре работи и бригадата на Ибраим Азисов. Изкопийската бригада на Никола Костов изпълнява дневните си норми към

170 на сто, а бригадата „Млада гвардия“, въпреки лошия терен, на 24 т. м. изпълни нормата си 110 на сто.

Не остават назад и младежите багеристи. Те организират така работата си, че да посрещнат Третия конгрес на ДСНМ с нови, още по-големи трудови победи. На съветския багер „ОМ-202“ № 730 работят членовете на ДСНМ багеристите Дечко Дечев и неговият помощник 19 годишният Павел Стойков. Те изпълняват нормите си средно дневно 150 на сто. Младият Павел усърдно изпълнява всички операции и замества напълно багериста. А. Георгиев

Борба за първото място

Металорботниците от завода за строителни машини „Червена звезда“ са в предмайско съревнование. Вземат се всички мерки за догонването на загубеното производство през месеците януари и февруари, когато недостигаха електроенергията. Образованите 21 производствени бригади по отдели се съревновават помежду си. Съревнованието се отчита на специално табло.

За времето от 16 до 21 март

Ст. Рачев, дописник

Изпълниха плана за м. март

Решенията на Шестия конгрес на БКП вляха нови сили на работниците от ф-ка „Зоя“ — Габрово. Всички дадоха тържествена дума — в чест на Първи май редовно да преизпълняват трудовите си норми и предсрочно да изпълнят плана за месеците март и април.

Дадената работническа дума става дело. Към 23 т. м. планът за март бе изпълнен 101 на сто. Производителността на труда се увеличи значително. Шивачката Недка Д. Иванова, носител на званието „Най-добър в професията“, от бригадата на Георги Колев, достигна средно изпълнение на нормите си 236,8 на сто, а Точка Ив. Дойнова преизпълни обещанието си с 20 на сто. Добри успехи завоюва и комунистката Мара Берберова

от бригадата на Христо Пенчев, изпълняваща нормата си средно 188 на сто.

Кроите с отговорник Кольо Гатев до 23 март изпълниха нормата си за мъжки горни ризи-вата — 227,45 на сто.

Добре работиха за изпълнение на производствения план за м. март плетачките и изшивачките от втори цех. Групата Елена Симова — носител на „Народен орден на труда“ — златен и станаховските Краса Бонева и Вера Раднева, които обслужват по 85 майози при норма 40, до 23 март изплетиха 1,484 кг ватран плат трико в повече. Младежките-членове на ДСНМ, изшивачките Минка Добрева Миндова и Кина Петкова Христова извиха близо 300 кг прежда над нормата.

Грозев

ТОЗ, КОЙТО ПАДНЕ В БОЙ ЗА СВОБОДА,

Септемврици

от Хр. КЪРПАЧЕВ

Когато на Дунав се мръкне и снен Балканът запей, отново в полетата бойни пожарят на бунта гори.

Отново вървят септемврици... За всеки загинал герой те мрачно проклинат: „Убийци, ний пак ви зове на бой!“

Ний искаме пак свободата, земята на нашия труд, че ние твориме благата със сярпа и тежкия чук.

А тихия вятър отнася гласа на прикрития враг и глуха закана огласи селото и димния град.

Кълмем се в смъртта ви, другари и във всеки загинал герой, че скоро частъ ще удари, частъ на съветския строй!

Червеното слънце ще греине във всички беднишки сярца. И в новия кървав септември кълмем се — че бием врага.

Верни на клетвата

Преди 10 години, на 29 март 1944 г., край с. Балван—Търново, шепя храбрите от Габровско—Севелинския партизански отряд се опянаха срещу 4,000-на вражеска стан и победиха.

Правотата на народното дело, вярата в светлите дни на народа, която да героичната Партия, която го водеше, осигуриха блиската победа на партизанския отряд в епичната Балванска битка. В тази битка загинаха 14 смели партизани: зам. командирът на отряда Стоян Ив. Бъчваров (Мишо), младежките ръководители Ненко Илев (Лазар), отделните командири Иван Люцканов (Страхил), Бойно Н. Джамбазов (Бойчин) и Христо В. Христова (Албона), санитарката Параскева П. Енева (Соня), бойците Николай П. Енев (Янко), Атанас П. Иванов (Каме), Захари Георгиев (Димко), Димко П. Александров (Чавдар), Бончо М. Христов (Дончо), Иван Гр. Дамьянов (Калин), Иван Д. Иванов (Доктора) — лекар.

Загиналите останаха верни на клетвата си: да посветят „всичките си сили и живота си за освобождението на Родина и света от хитлеристките завоеватели и техните български слуги, от фашистката тирания“. Останаха верни и живите герои от Балван, които продължиха борбата и заедно с вдигналите се на въоръжено народно въстание народ, с помощта на Червената армия, изпълниха завета на своите другари. Сега те са в четните редове на борбата за мир и социализъм, за светла и радостен живот.

През изтеклите десет години от Балванската битка българският народ извоюва големи победи по пътя на социалистическото строителство, учейки се да преодолява трудностите от геронизма на борбата, паднали за неговата свобода и за щастното му.

В деня на годишнината от Балванската битка трудещите се от Търновски окръг се прекланят пред светлата памет на падналите свои свийни братя край Балван и другале. Прекланят се и пред светлата памет на загиналите по същото време при акция в с. Царски Извор (Чапалево), Г. Оряховско. Върбан Руснов Гечев (Стойан), политкомисар на Г. Оряховския партизански отряд, и другарите му Илия Златев (Каме) и Стефан Иванов Неялков (Чапалево). Прекланят се пред паметта на разстреляните непосредствено след Балванската битка ятачи в с. Крушево — Севелинско.

Заветите на загиналите осветяват пътя на нашия народ към социализма и комунизма. Най-величав ламетник за тях е предсвременно изпълнение на поставените от Партията и Правителството задачи.

Отредът победи

(Откъс из спомените на Радой ЦОЧЕВ „Балванската битка“)

В гората се събрахме 22 души. Останалите другари, заедно с командира Мишо, не могли да преминават в състава.

Загиналият в Балванската битка зам. командир на отряда Стоян Ив. Бъчваров (Мишо).

За гора, поради ожесточения огън на вражеските самолети, вземат обратна посока. Там ги пресреща габровската полиция. Завързва се ожесточен бой. Мишо пада убит, раняват и пленяват доктор и техник, които след дълга инквизиция биват зверски убити. От цялата тази група успяват да се спасят и остават живи само трима — братът и сестрата Палаузови (близките на загиналия малко по-късно най-малкият партизанин Митко Палаузов — баща му и деля му) и Мишо.

Докато се прикривахме и воляхме бой със самолетите, врагът успя да ни обкръжи от всички страни. Струпа над 4,000 души войска, полиция и жандармери под личното командване на генерал Стефанов. Срещу нас бяха Търновският, Павликенският и Севелинският полкове, два самолета от летище Г. Оряховица и други вражески части. Групата, преминала успешно гората, веднага се реорганизира по отделения: под командването на Бончук — командир на втора чета, заехме позиция. Бончук излезе строго предупреждение — заповед: „Никой да не стреля напразно — пестете патроните! Да се бие врагът само, когато е на 20 — 30 крачки!“

А врагът все повече приближаваше нашите позиции. Устремили поглед в мръсните шубрици, синяли здраво пушки и шмайзери, ние очаквахме гласа на командира.

— Огън! — прозвуча високо познати командни и погн в залп всички изпразнихме пушките си.

Затрагваха автомати и картечици. Врагът спря да настъпва и залегна на няколко крачки от нас на позиция.

Първата атака бе отбита. Войниците отстъпиха.

Врагът изкара на най-предните си позиции две картечици и откри по нас кръстосан огън. Всички насочихме огън срещу картечните гнезда. След няколко минути едната картеचना замлъкна. Цялата и прислуга беше избита или ранена.

След огневата подготовка врагът предприе атака от всички страни. Войниците прилязяха още по-близо. Делата ни само 5 — 6 крачки, но не смееха да се вдигнат на атака. Офицерите се опитаха да ги вдигнат насилно. Тогава Бончук изкомандува: „Да се стреля само по офицерите — войниците не са виновни!“ Той заповед: че чужд вражеските позиции и внесе още по-голямо колебание сред войниците. Един офицер изруга и се опита да се приближи до картечината на левия флаг, който също прекрати стрелбата, и личното той да ни обстрелва с нея. При втората приближка обаче огънят на нашия шмайзер го повали на земята. Войниците видяха, че стреляме само срещу

офицерите и този, който се осмели да настъпва срещу нас. Целта беше постигната. Всичкох суматоха и колебание в редовете на врага, настроихме войниците срещу офицерите. Стрелбата отслабна.

След първата победа направихме нов опит да спечелим войниците на наша страна и ги противопоставим на техните командири. Това „сражение“ се водеше от агитгрупата в отряда под ръководството на заместник политическия ръководител Марин. Той откри атаката с думите: „Другари войници, не стреляйте срещу нас. Пред вас са народни синове, ваши братя и сестри, тръгнали да се борят срещу общия враг — немедо-окупатор и продажлив български фашисти. Тези прелатели са и между вас — вашите командири. Стреляйте срещу тях!“

Престрелката за момент се прекрати и по доете позиции. Всички слушаха думите на заместник политическия ръководител, който продължаваше твърдо и убедително: „Стреляйте срещу прелатели-офицери! Те са ваши и наши врагове — врагове на целия български народ...“ Това озлоби офицерите, започнаха да псуват, да подхвърлят нагнусни цинизми, а един от тях се провикна: „При партизаните са най-големите развратчици!“ и изпусна най-ужасно. Тогата атаката се пое от смелата партизанка Даличка: „Другари войници, аз съм работничка, която работи от сутрин до вечер във фабриката на габровските капиталисти. Виждайки как немските и българските капиталисти ограбват работничките и българския народ, станал партизанка, да се бия срещу тях, срещу враговете на народа. Прегрете вашите морално разложени офицери, заклетии народни врагове. Стреляйте срещу тях!“

Офицерите кипнаха, впуснаха се при картечините и в бесилна злоба откриха ожесточен огън по посока на гласа. Битката пламна с нова сила, но сега от вражеските позиции стреляха само офицери. Стрелбата продължи няколко минути и спира. По позициите отново настъпи тишина. Разнесе се мощният глас на Бончук:

„Аз съм командир на партизанския отряд. Наши врагове са германските и българските офицери. Ние сме тръгнали да се бием срещу тях. Вие като офицери срещу кого водите войниците да се бият? Кажете на кого служат?“ Нито един от офицерите не отговори, само псуват. Отново откриха огън. Опитаха се да хвърлят войнички огън в атака, но никой не се вдигна. Офицерът с пистолет в ръка застави един войник да атакува. Войничкият приближи напред, зави по една доличка и потъна в задните позиции на своите.

От левия флаг един капитан се провикна: „Кой стреля по нас отзад? Не стреляйте, ще ни пренебрегнат!“ Някои от войниците, изглежда по-прогресивни, ориентирани от нашата агитация, стреляха в тил по офицерите. Нашият огън също бе насочен срещу тях. Офицерите побегнаха някъде назад, вероятно да търсят „виновниците“. Войниците започнаха да им се присмиват, а ние подемехме марш.

Така продължи до вечерта. Войниците на предните позиции се командуваша от един ефрейтор и един фелдфебел, всички офицери бяха побегнали назад. Очевидно тия войници бяха в сърцата си с нас, не искаха да се бият срещу партизаните, но все още насаканата сред тях дисциплина и пропаганда ни пречеха да минат открито на наша страна. Все пак нашата морална победа бе явна: фашистките офицери не можаха да ги вдигнат срещу нас. Ние стреляхме след големи паузи, и то само срещу картечните гнезда.

Привечер престрелката се усили. Това бе последният опит на фашистките офицери да вдигнат войниците на атака. Настъпи вечерният здрач. Под прикритието на чет огън, поддържах от няколко другари, с цел да забудат противника, ние се изтеглихме през дола навътре в нивите.

Отредът излезе от боя победител.

Тук беше битка величава

По случай 10 годишнината от епичната Балванска битка

Стоя на хълмчето унесен.

Над мене сипва се зора.

И ето: тиха бойна песен препраща ближната гора...

И виждам мислено отряда придивква бързо се напред.

Жандарми правят му засада — войска огражда го отред.

Спокойно слънцето изгрява — дими разкаляна орница.

Към отряда се устремява стоманена коварна птица...

Бомбен трясък — вой картечен горите близи огласи — във поход жалък, безсърдечен принждат наглите врази.

Един след други падат в боя прекрасната и храбра Соня, Андрей и Мишо... Среди вой смъртта мнозина тук догоня.

Врагът ликува. Със сетни сили отряда с Бончук устоява — борбите прежни го калили — отредът бий се с чест и слава.

Замлъкват вражите редичи. Народните борци заявяват.

Пробгват с страх назад войници — отредът храбр побеждава.

... Сега тъй тихо е тдъва.

В полето тракторът бразди.

Със спомена за битка величава народът светло частие гради.

Ст. Д. Ангелов, техник

Търново

Така се изтеглихме

Денят превалише. Стрелбата спре. Противникът започна подготовка за бой на следващия ден. Той смяташе да ни обстрелва с мини, да ни унищожи без да рискуват живота си.

Начело на отряда застана другарят Бончук и политкомандирът Марин. Замислихме изтегляне под прикритието на нощта и успяхме. Преди вражият кордон да обгради пълното място, където се намирахме, ние се изтеглихме и цялата нощ вървяхме, вървяхме... Първите проблемси на раждания се нов ден ни завариха в Добрумирските гори. Умора почувствувахме едва сега. Налигахме на мократа земя. Не помръдвахме. Водата от топляния се свия шуртеше на вадички около нас, под нас, а там... нейде по пътя към Балван профучаваха пълни камии — с войска и жандармерия.

В далечината се чуваха артилерийски и картечна стрелба. Врагът стрелаше по въображаеми партизани. Изсипваше куршуми, снаряди, мини, бомби и огласяше с дива канонада Балванския край.

Минаха дни. Балканът отново ни прие. Горите му свеждаха напълнили клоии над нас. Идеше пролет, нова, наша пролет...

Възстановихме връзките си с Партията — четния отряд, водещ ни по пътя, през бурята, към свобода и социализъм!

кап. Иван Д. Узун

(Веселин)

Политкомисарят на Г. Оряховския отред

от Николай ИРИБАДЖАКОВ

На 30 март 1944 г. край с. Царски Извор (Чапалево), Г. Оряховско, загина в неравен бой с фашистката полиция и жандармерия смелите борци против фашизма Върбан Руснов Гечев (Стойан) — политкомисар на Горнооряховския партизански отряд и член на Окръжния комитет на Българската работническа партия (ком.) — Г. Оряховица.

Върбан Гечев е роден на 26 юни 1918 г. в село Царева Ливада (Върбаново), Дряновско. Колко дълбоко осмисля, колко напрегнат и съвършен е неговият кратък живот!

Още като ученик в Търновската мъжка гимназия Върбан Гечев става член на нелегална Работническа младежки съюз (РМС) и се проявява като паменен и смел борец против фашизма и фашисткото мракобесие. Особено активна обществено-политическа и научно-просветна дейност развива той в прогресивните ученически дружества. Върбан Гечев е активен член на ръководството на ученическото въздръжателно дружество, един от организаторите и ръководителите на ученическите кооперативен стол, ръководителя на ученическото стенографско дружество, чете реферати по различни научни въпроси, изучава есперанто, за да кореспондира с прогресивни младежки-антифашисти от чужбина. Още като ученик проявява много страни научни и културни интереси, и зучава системно и упорито марксистко-ленинска литература. По знания и успех е първ, завършил гимназиалното си образование с отличен успех и постъпва в медицинския факултет на Соф. университет.

В университета Върбан Гечев участва с още по-голяма енергия в нелегалната дейност на БОНСС, става член на Българската работническа партия и член на факултетното ръководство на БОНСС. В масовите студентски организации е паменен пропагандист на съветската наука и на българо-съветската дружба, смел трибун на антифашистките студентски акции. През ваканциите Върбан Гечев развива енергична обществено-политическа и културна дейност в родното си село и особено в гр. Дряново. От 1938 до 1941 г. той е председател на младежката културно-просветна група при Дряновското читалище, която под негово ръководство развива широка и многостранна дейност за антифашисткото и патриотично възпитание на младежта, за укрепване на българо-съветската дружба. В онова време, когато българската фашизирана буржоазия продаваше страната ни на хитлеристка Германия, тълчеше и сквернеше нашата национална култура и революционните традиции на народа ни, младежката културно-просветна група при Дряновското читалище организира литературни вечери за Бачо Киро, Васил Левски, Христо Ботев, Иван Вазов, а сам Върбан Гечев изнася публични сказки за учението на великия съветски физиолог Иван Петрович Павлов, за развитието на съветската наука и култура.

През юни 1942 г., току що завършил медицина, Върбан Гечев е призован да премине в нелегалност. По нареждане на Партията той се завързва в Горнооряховския партиен окръг и през 1943 г. бе издигнат за политкомисар на Горнооряховския партизански отряд и за член на Окръжния комитет на Партията. Като политкомисар на отряда Върбан Гечев прояви забележителни качества на комунист-борец и ръководител: висока комунистическа идеяност и принципиалност, беззаветна любов и преданост към Партията и народа, несломима вяра в могъществото на Съветския съюз и в неизбежната победа над фашизма, безстрашие пред трудностите и пред врага, неукротимо трудолюбие, честност и скромност, прост и сърдечен като самия народ, с открито и отзивчиво към всяка народна и човешка болка сърце. Като политкомисар той беше съвестна на партизанския отряд. Загоя всички го обичаха, вървяха му и го следваха във всички трудности и опасности.

Залаявките огромната отговорност на длъжката, която Партията бе му възложила, Върбан Гечев разгърна всичките си знания и опит, всичките свои

пашане и укрепване на техния боев дух и дисциплина, за укрепване връзките на отряда с населението, за организиране политическа работа сред самото население.

Трудни и отговорни бяха задачите на политкомисари на партизанския отряд, но през зимата те станаха многократно по-трудни от когато и да било друг път. През зимата отредът трябва да воюва не само срещу фашистката полиция и жандармерия, които полагаха отчаяни усилия да го открият и разгромят, но и със снега, студа, глада, забавлявания и други не-по-малко опасни врагове. За да се победят тези врагове бяха нужни високо политическо съзнание, зорка бдителност, желязна дисциплина, несломима вяра и твърдост на характера. За издигането на тези качества у всеки боец-партизанин, в целия партизански отряд Върбан Гечев работеше деннонощно. Всеки ден той слунаше радио Москва и радиостанция „Христо Ботев“, стенографираше техните предавания, информираше отряда за победите на Съветската армия и за директивите на Партията, разказваше за славните подвизи на червеноармейците и на съветските партизани, укрепваше бойния дух и вярата на партизаните в победата над фашизма, учеше ги и със слово и с личен пример да понасят мъжествено трудностите. В отряда той организираше кръжоци за изучаване на марксистко-ленинизма, кръжоци за художествена самодейност, сам изнасяше пред партизаните беседи по различни въпроси на марксистко-ленинската наука, следеше за политическото възпитание и бойното обучение на всеки боец-партизанин. При това Върбан Гечев беше не само политкомисар, но и лекар на отряда.

Фактът, че Горнооряховският партизански отряд имаше за политкомисар такъв прекрасен син на Комунистическата партия, като Върбан Гечев, бе от голямо значение за сплотеността и здравината на отряда, за неговата боева способност и висок морално-политически дух, за това да устои той мъжествено на трудните изпитания през зимата на 1944 година.

В края на март 1944 г. Горнооряховският партизански отряд се бие разполагаше в горите западно от с. Царски Извор. Топенше се последният сняг. В горските долове шумяха и се пенеа бунни потоци. Чувствуваше се мощен дъх на настъпващата пролет, а заедно с пролетта идеха и новите битки на отряда с фашистките разбойници, все по-близка ставаше победата.

Но Върбан Гечев не можа да участва в последните битки за събиране на фашизма, не доживя най-успешната пролет-пролетта на новия живот на народа ни, за която той така

страстно бе мечтал и се бори.

На 29 март вечерта той излезе с група партизани в с. Царски Извор. Групата трябва да вземе провизии от местните ятачи, да се освесоди от действията и намеренията на врага, който от известно време усилено подготвяше нова акция срещу партизаните. След полунощ Върбан Гечев и другарите му потеглиха през западния край на селото към отряда. Но селото се оказа блокирано от полиция, жандармерия и войска. Врагът, че противникът бе съсредоточил многобройни и въоръжени до зъби сили, партизаните можаха да пробият отряда на блокадата като се възползват от нощната тъмнина, да се изтеглят в близките гори, където се намираща отредът и да се спасят. Но Върбан Гечев не се възползва от тази възможност. Шом разбра, че селото е блокирано, той реши да извърши пробив с групата си не в западна, а в северозападна посока от селото. Наистина в тази посока теренът беше съвсем открит и мочурици, нямаше наблизно гори и възможността за спасяване на партизаните беше съвсем малка. Но Върбан Гечев мислеше не за своето лично спасение и за спасението на няколко свои другари, а за спасението преди всичко на партизанския отряд.

Когато партизанската група стигна северозападния край на селото вече се развличаеше. Но връщане назад нямаше. Политкомисарят на отряда бе решил твърдо и непреклонно да пожертва себе си и своите няколко другари, но да не разкрие местонахождението на отряда. Той никога не бе твърд леките, равните и безопасни пътища в живота, защото знаеше, че такъв пътища към истинското човешко щастие не съществуват. Той посрещаше мъжествено и твърдо всички изпитания и опасности по трупания, но единствено правилен и славен път в откритията на Партията водеше. Още в 1941 г. той пише в едно от писмата си: „Само при мисълта за това, което иде, всички с възторг приемаме всичко, което би ни се наложило. Защото пътищата към свобода и светлината са били пълнати трънливост“. Загоя и в ония моменти той не трепна пред лъжицата на смъртната опасност, не я заблони, а тръгна смело срещу нея.

Начело със свои политкомисар, шепата храбри партизани се хвърля срещу многобройния противник. Завързва се ожесточена престрелка, в която неграта на полиците и жандармеристите се съиса. Върбан Гечев и младият партизанин Илия Златев (Каме) успяват да се измъкнат от отряда на блокадата. Но врагът се окопата и в открито поле се завързва неравен бой. Двама партизани, вържени само с по една пушка и пистолет, се сражават срещу десетки полици и жандармеристи, вържени с шмайзери и картечици. На няколко стагони метра от селото Илия Златев падна тежко ранен. Върбан Гечев не иска да остави своя ранен другар в ръцете на озверелите фашистки разбойници. Той се връща назад, вдига го на крака, но Илия Златев издъхва в ръцете му. Върбан Гечев оставя мъртвия си другар и продължава да се изтегля сам под гурлажа от куршуми. Един куршум пропизва лявото му рамо. Силите му започват да отслабват, краката му затъват в дълбоката кал на мочурици ниви. Той се движи с голяма мъка, а пред него се разстила равна и гола поле. Няма никакъв изход, гибелта е неизбежна. Върбан Гечев залага в нивите. Сега той може да стреля по-точно. Полиците и жандармеристите не смеят вече да се движат прави. Един от тях забива глави в калта и не мръдва, друг пътзат на различни страни из калните ниви, стрелат отдалеч, ругат, викат на безстрашния борец да се предаде. Върбан Гечев им отговаря с куршуми. С последния куршум той слога край на живота си.

Така загина политкомисарят на отряда Върбан Руснов Гечев. Той отдаде своя живот за освобождението на Родина ни от игото на фашизма и капитализма, за щастното на трудещите се, за делото на комунизма.

Балванската битка

от Ив. РАЙКОВ

Секретар на Софийския окръжен и Софийския градски комитети на БКП

армия, трябваше да се излезе само с добре подготвен, боево закален партизански отряд, с ясна перспектива и пълна вяра в победата.

Под ръководството на политкомисаря др. Ив. Бъчваров — „Юлюк“, при най-тежките условия на зимата — на открито, в снега — след редовите бойни и тактически учения, в отряда се изнасяха политически информации, лекции и беседи по марксистко-ленинзма, изучавахе се „Кратки курс по история на БКП (б)“, „Историята на БКП“, др. Флаев, „18-та година“ на Ал. Толстой, „Чапалево“ от Фурманов и други.

Съставен в болшинството си от членове на Партията и героичния РМС, от които 20 на сто жено, отредът издържа най-тежки изпитания. При постоините блокаи на селщата, извършвани от полиците, на гарите и Балкана, благодарение на огромните връзки и голямата мрежа от помагачи — членове на Партията и честни безпартийни антифашисти — както и благодарение на собствената си маневреност, отредът успя да излезе от най-трудни положения.

Всичко това осигури неговите победи в наложението му от врага 5 тежки битки през зимата на 1943 — 1944 г. при „Химитли“, „Бузлуджа“, „Варениците“, „Равна гора“ и последната най-тежка и героична битка — при Крушево и Балван. Без опита и закалка в първите четири битки и в редица още схватки с врага, отредът трудно би спечелил победата в Балванската битка.

Битката се изтегли от Балкана след една блестяща победа в битката при „Равна гора“ (9 март 1944 г.) в околностите на селата Крушево и Добрумирка, Севелинско, на 28 март към обед отредът

бе открит и нападат от полицейска група. Но той не бе изненадан — той бе готов за бой. Шабът постави задача: врагът да бъде обкръжен и ликвидирани. От левия флаг като стрела се спуска отлетеният на др. Иван Люцканов — „Страхил“, а от десния флаг — командирът на чет др. Чапко — Гечев — „Бончук“ с две отделени притихаха врага в кещи. На командата „Стои! Преди цел!“ врагът, обезумял от дива ярост и стрелая с автоматите до преди секунда, като се видяха обкръжен, дига ръце и се предава.

Но в тази битка отредът загуби своя смел пеец — командира на отелението др. Иван Люцканов — „Страхил“.

Четириима полиции, начело с командира им и около 40 селени, изкараха да търсят отряда, бяха пленени. Неколичина полиции успяха да избягат и да съобщат в Селенево. Старши полицайт бе напълно ликвидирани, а селените — освободени. Отредът се доби за пръв път с автоматично оръжие — два трофея немски автомата. Героичната Балванска битка започна.

Отредът трябваше бързо да се оттегли в район, където имаше големи гори и където снегът навсяко се беше стопил. Шабът реши да търгне по посока на с. Емен, Търновско. Оттеглянето започна. Но след два часа пътуване ние бяхме блокирани от жандармерия, полиция и войска близо до с. Добрумирка. Вражеският патрул откри огън по нас, за да ни залъкни до пристигането на главните си ли на врага.

Шабът на отряда измени първоначалния си план и реши да се оттегли по посока на с. Балван, Търновско. След половинчасов път се срещнахме с „процутия“ дохористовски жандармийски ескадрон на смъртта“, подсилени с полиции. Всички пътища за изтегляне бяха вече заварени, горите-блокирани. Започна неравна битка — един срещу десет, но ние взехме инициативата — първи стреляхме и приковахме врага на място. Неколичина жандармеристи и полиции, обляни в кръв, вика

ха за помощ, но така реваха, че изплашиха останалите, които се разбегнаха. В това време аз бях тежко ранен. Командуването предадох на помощник командира др. Стоян Бъчваров — „Мишо“. Отредът се дигна в атака. Гората се огласи от лесни и „ура!“ и сикане бяхме 38 души, а хиляди. Тук особено се отличиха жените-партизани. Врагът скоро бе прогонен. Останаха само пленниците и трупове на жандармеристите.

Настъпваше нощта. Небето се осветяваше от разноцветни ракети. Гората бе блокирана от Севелинския гарнизон. Отредът се приготви

ТОЙ НЕ УМИРА...

Стефан Ив. Недялков (Чапаев)

(По случай 10 години от смъртта му)

Преди десет години, на 30 март 1944 г., загина в боя партизански в неравен бой с врага верният син на Партията, борец против фашизма — Стефан Иванов Недялков (Чапаев).

Израсъл в бедно селско семейство, едва завършил четвърто отделение, малкият Стефан остава без баща. Като сирак, той отрано започва да работи за хляб на чорбаджите в селото, а по-късно като общ строителен работник в София.

Под влиянието на прогресивни младежи, Стефан се оформя като деен младежки ръководител на просветна група при читалището, местния оркестър, в театралната група.

През 1937 г. под негово ръководство се основава РМС. Организационна разна трескава дейност. Изгражда партизанска група, на която е отговорник. Държи близка връзка с Районния комитет на Партията. Решенията на Партията изпълнява безупречно, а когато се сформира Горнооряховският партизански отряд Стефан Недялков става ятак и активен помагач на партизаните. Целият си живот той отдава в служба на Партията и народа.

През м. август 1943 г. Партията му поставя много отговорна задача — да организира излизането на нежеланата група от родното му село — Царски Извор, Горнооряховско. Безстрашият Стефан дава нареждане, да спре възращата, а дошлите партизани произнасят пламенно слово, разобличаваат грабелската политика на фашистката власт, вдъхват вяра в слушателите, че е близък денят на свободата и за нашия народ. Още същата вечер група другари начело със Стефан Недялков преминава в редините на Горнооряховски партизански отряд. В отряда Стефан получава партизанско име „Чапаев“.

Сурова беше зимата на 1944 г. Животът на партизаните става тежък. Партизанските палачи решават да ликвидират на всяка цена партизанския отряд в този край. За тази цел те докарват добре обучени жандармеристки части от южна България. Всяко село е заварено, на всяка улица поставен стрелен пост. Из селата нощем сноват патрули. В Сущица, Стражица, Камен и други села отседат полицейски групи от по 15—20 души.

Илия Златев (Камен)

(По случай 10 години от смъртта му)

Наред с хилядите борци, паднали в борбата за народна свобода, загина и Илия Златев Костадинов — Камен.

Роден през 1924 г. в средно селско семейство — гр. Павликени, познал отрано неволите на трудещите се, закъсър с революционните освободителни идеи, той пое трудния, но славен път на борбата.

Като ученик в коларо-бъчварското училище в Павликени Илия активно се включва в Ремсовата организация и застана начело в борбата против бранители и легионери. Заедно с Кольо Русев, Йордан Бойчев и Сиботиан Гусев изнасят продукти от склада на ученическия стол и ги изпращат на политзаговорниците.

През пролетта на 1943 г. Илия Златев се среща с партизаните Христо Кольов, Кольо Русев и Йордан Бойчев, а на 21 септември същата година сам преминава в партизанския отряд. Още на следващия ден партизанският отряд се среща с той от Габровско и Севлиево. Близко до паметника на Стефан Караджа в местността „Канла дере“ край Вишовград — Павликени на 23 септември 1943 г. с най-голямо внимание партизаните изслушват доклада за славното Септемврийско въстание 1923 г., направен от др. Райко Даминков.

През следващите дни Илия Златев участва в акцията, която дава отряда провежда съвместно за обмяна на опит в с. Вишовград. С усърдието на прилежен ученик, той бързо усвоява

Животът на партизаните става още по-тежък. Продоволствието е затруднено и рисковано. Полицията разкрива скривалищата и изнема подготовките в тях запаси от картофи, брашно, мас и други продукти.

Смелите и храбри народни партизани не се отчайват, а още по-смело и решително продължават тежката борба. Отредът решава да т от партизаните да се промъкнат в с. Царски Извор сега Чапаев, и осигурят продоволствие. Предател забелязва влизането на партизаните в селото и веднага съобщава на полицията. Цели групи от въоръжени полицианти, жандармеристи и ловни роти, натоварени на камиони, автомобили и други превозни средства се отправят към Чапаев. От всички страни се занасят по посока на Чапаев озверени полицейски и жандармерийски части.

В два часа след полунощ село Чапаев е обкръжено от гъсти полицейски кордонии. Рано сутринта започва претърсването на къщите, таваните, мазите, плевните.

Виждайки сериозната опасност, която грози партизанската група, политкомисарят Върбан Генчев — „Стойка“, Илия Златев — „Камен“ и Стефан Иванов — „Чапаев“ правят опит да се изтрият от блокадата по посока обратна на местонахождението на отряда. В северната украинина на селото се завързва престрелка, при което падат убити Върбан Генчев и Илия Златев.

Партизанният Чапаев се връща обратно и се скрива в козарата на ятката Димитър Тодоров, който го приема по „доверията“ тона на зетя си Николай Радев. Радев веднага отива в Тодоров при началника на блокадата и предават партизаните — Стефан Иванов, Къщата е блокирана. Завързва се неравен бой. Простреляният партизански изстреля последния куршум в окръжаваното си тяло.

Трудещите се от с. Царски Извор, Горнооряховско изразиха своя признателност към верния народен син, смелия партизанин, като наименоваха родното му село на неговото партизанско име — Чапаев.

Сийка Денева
Сл. Бозаджиев

За по-нататъшен подем в селското стопанство!

Издигат младежи на отговорни длъжности в ТКЗС

АГАТОВО, Севлиево. — На общо събрание на ДСНМ младежите от нашето село разгледаха решенията на XI пленум на ЦК на ДСНМ. Обсъдиха ги и по групи. Това даде добри резултати. Решенията се изпълняват с чест.

На общо кооперативно събрание на 17 март т. г. 32 младежи станаха членове на ТКЗС. Димитър Дандолов при приемането му заяви: „Аз работя в ТКЗС. Ето защо искам да си казвам думата и си давам гласа при разглеждане и решаване на кооперативните въпроси“. На работата в животновъдството се отправиха трима младежи, начело с члена на БКП Иван В. Монева.

На призива на Партията за издигане смело младежи на отговорна работна управителния съвет на ТКЗС си взе сериозна бележка. Много отговорни постове се повериха на младежите. Стоянка Трифонова е членка на УС на ТКЗС и бригадира на втора „полеводна бригада“. Отчетнича на втора и трета полеводни бригади са девойки. Бригадир отчетник на градинарската бригада е младежът Димитър Дандолов. Сигналатор и секретар на ДСНМ Димитър Балчев. В счетоводството на ТКЗС работят 4 младежи членове на ДСНМ.

Още от първия ден след стопаняването на селна младежите се отправиха към полето да риголват.

В. Вълчев, дописник

Засяха фия и овеса

При първите благоприятни дни за работа в полето земеделските стопани от района на Беличката народен съвет, Дряновско започнаха масова сента на овеса и фия.

Всички стопани се стремеше пръв да засеят ранните пролетни култури. В разгара на сега се работи активно за засяване на овеса и фията. В Дряновско започнаха масова сента на овеса и фия.

П. Богданов

Денонощен труд

Кооператорите от ТКЗС в с. Володей — Търново засяха на 20 март първите 70 декара овес. В провеждането на пролетната сента помощ оказва машинно-тракторната станция в с. Ресен.

С прекрасната си съветска машина ДП-54 старши трактористът Дончо Иванов, заедно със сменния си тракторист, денонощно култивират площите, върху които ще се засеят пролетните култури.

Наред със сента да четте полеводни бригади подхвърля със суперфосфат 420 декара есенни посеви. В полхването на есенниците на първо място се наредиха първа и четвърта полеводни бригади и кооператорите Рука Иванова, Тодорка Трифонова, Тодор Антонов и други.

Петко Спирidonov

Очакват трактор от МТС Г. Оряховица

Всичко в стопанството е готово за посрещането му.

Изглежда, че ръководството на машинно-тракторната станция мисли да

изпълни сключеното допълнително сгласение със стопанството след свършването на пролетната сента.

Кина Аврамова

Вести от родните поля

Заредиха парници 500 кв. м. и пикираха домати и краставици градинарите от ТКЗС в с. Сеник — Севлиево — Иван Лигинов, Мичо Петров, Христо Киров и др. В агротехническия кръжок при стопанството се учат 28 кооператори.

Подхвърляха с по 10 кг суперфосфат и амониева селитра на декара 200 декара пшеница кооператорите от шеста полеводна бригада при ТКЗС в с. Градище, Павликени.

150 кубика камъни набави ТКЗС в с. Долна Оряховица — Г. Оряховски за новите строежи на стопанството. Тази година ще се завърши започнатият през 1953 г. краварник и ще се построят кокошарник, коношница и полски стан за механизаторите от МТС — Г. Оряховица.

Първа започна сента в ТКЗС в с. Ветрянци — Търновско втора полеводна бригада е бригадир Христо Ст. Христо.

Запазиха зеленчуковия разсад градинарите от ТКЗС в с. Русия — Търновско. Те обещават да получат: от 300 квадрата 3,600 кг пикирано домати, от 300 квадрата 3,000 кг краставици и от 120 квадрата 300 кг шипки.

Пикираха 30,000 стърка пипер градинарите от ТКЗС в с. Дъсково, Павликени. Появиха се вече пъпки по някои от стърковите. Кооператорът Стефан Димитров и другарката му Веса са олепи за градината 400 розоци.

Нужно е да се доизгради разпределителния канал в землището на с. Володей — Търновско, за да се осигури поливането на заплаунаваните култури.

(По дописки на: Н. Стайков, И. Донков, М. Харлов, Г. Паунов, И. Узунов, Й. Добруджалиев и П. Спирidonov)

Прилагат земеустройствения план

Трудово кооперативното земледелско стопанство в с. Сломер е първото земеустроено стопанство в Павликенска околия. След изтичането на тригодишния преходен период то трябва да осигури усвояването и приложението на плана по тревопните сеитбоустройства.

За тази цел се състоя съвещание с активна на стопанството, на което се набелязаха конкретни мероприятия по изпълнението на плана. През настоящата година ще бъдат засяти и полпени три полета обхващащи 1,200 декара от фуражния сеитбоустройство с тревни смеси и триви за семенепроизводство. В памуковото сеитбоустройство — едно поле от 500 декара ще се засеят с тревни смеси. В полското сеитбоустройство 800 декара ще се посееят сега, а 1,500 декара площ ще бъде засята през есента под покров.

Общо в ТКЗС в с. Сломер ще се засеят 4,000 декара с тревни смеси, които непрекъснато ще се редуват в полетата на сеитбоустройенията, ще подобряват плодородността на почвата и допринасят за непрекъснатото повишаване добивите от всички земеделски култури, ще служат като здрава фуражна база за развитието на животновъдството и повишаване

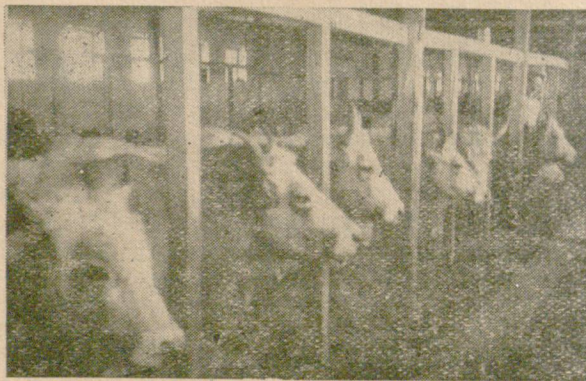
не продуктивността на домашните животни.

За успеха на това важно мероприятие, младият агроном при ТКЗС даде обещание да осигури навременното и правилно засяване на тревите през първите благоприятни дни за сента. В това отношение ще окажат помощ на място и специалистите от опитната станция в гр. Павликени.

Членовете на УС, бригадирите и всички присъстващи обещаха да водят упорита борба за изпълнението докрай и на високо агротехническо ниво изработения и приет от тях план.

Кирил Кръстев, агроном

Към подобрене на животновъдството

Снимки: П. Тарасенков — „Борба“

В модерния краварник на ТКЗС в гр. Павликени

За подобрене на работата за животновъдството в Павликенска околия ОНСДТ проведе доста мероприятия.

В околията са открити осем пункта за изкуствено осемяване на кобилите и 12 станции за естествено покриване. С това се дава възможност на всички ТКЗС и частни стопани да подобрят качествата на конетите си.

За подобряване продуктивните качества на кравите и за увеличаване заплодимостта са доставени 36 били от породата „Симентал“. Открити са 4 станции за изкуствено заплодяване.

Значителна помощ е оказана от страна на зоотехниците и ветеринарните лекари за осигуряване дажбено хранене на всички животни в ТКЗС. В резултат на това, въпреки тежката зима, животните са в добро телесно състояние и продуктивността е значително увеличена.

В ТКЗС с. Недан, докато за м. януари 1953 година, средната дневна млечност на крава е била 1,8 литри, за месец януари 1954 г. е 5,4 литри. 30 млаци крави (първексини) — сименталски мелез дават общо по 360—450 литри мляко на ден. Телетата от тези крави се хранят изкуствено и средният им дневен прирост е 0,900—1 кг.

За увеличаване квалификацията на животновъдите в околията са открити 22 кръжока и 3 курса по зоотехника, на които са изнесени до сега средно по 12 лекции от зоотехниците и ветеринарните лекари.

Значително са увеличени грижите по отглеждането на младите телета. В 12 ТКЗС е започнато изкуствено хранене и получените резултати са насържаващи. Необходимо е този опит да се приложи и в останалите стопанства.

Д. Колев
наш окол. дописник

За богат асортимент в търговските организации

В приетата от Шестия конгрес на БКП Директива по Втория петгодишен план е поставена задачата за рязкото подобряване на културното и материално благосъстояние на трудещите се. През Втората петилетка чрез по-нататъшно последователно намаляване на цените реалната заплата на работниците и доходите на селните ще се увеличат приблизително с около 40 на сто.

С ежедневното повишаване на жизненото равнище на работниците и селните растат и техните материални и културни потребности. За да се задоволят тези нужди, е необходимо да има постоянен приток на висококачествени и в богат асортимент потребителни стоки в магазините на дребно.

Как нашите търговски организации изпълняват тази задача и се подготвят за пролетния сезон? Те не проучват достатъчно нуждите на населението. Така например ГТП „Градска търговия“ — Търново с директор Лазар Касабов не са взели мерки за направа на заявки пред ДТП „Облекло и обувки“ за доставка на необходимите за сезона стоки.

Всички витрини на търговските организации са още в зимна обстановка. Управителят на Окръжния управление на ДТП „Облекло и обувки“ Душко Душков не е направил нищо за доставка на дамски и детски обуща конфекция нови модели, които се търсят от гражданите в окръга.

В складовите на РКС липсват редица стоки, като басми с нови десени, дамски и детски обуща, дамски палта, детска конфекция и др. за предстоящия пролетен сезон. Грижите на РКС — Дряново за снабдяване на градското и селско население от околията са незадоволителни. Такава е работата на търговските организации и в Павликени и Севлиево.

Малко грижи полагат за доставка на повече и по-разнообразни стоки и селкоопите по места. Нуждите на потребителите не се проучват ежедневно. Не се воюва за доставката на търсените стоки. Съществува примиренчество. В с. Сеник, Севлиево, управлението на Селкооп проявява слаб интерес за задоволяване нуждите на населението със стоки от разнообразен асортимент. Такова е положението и на Селкооп в с. Лесичарка, Габровско.

За подобряване снабдяването на населението, основна задача в търговията, която поставят сега Партията и Правителството пред ръководителите на търговските организации, е всеотдайно и повседневно да изучават растящите нужди на трудещите се, да се съобразяват с битовите особености на района и със сезонните изисквания. От това, как търговските организации започват да изучават нуждите на населението, кога ще предявят искания за търсените стоки пред ръководството на индустриалните предприятия, каква борба ще водят през годината за подобряване на качеството и разнообразяване на асортимента на стоките, ще зависи навременното и съобразено със сезоните задоволяване потребностите на трудещите се през годината.

Дълг е на ръководителите и работниците от държавната и кооперативна търговия да осигурят през всяко време и във всеки магазин в градовете и селата различни видове висококачествени продоволствени и промишлени стоки в най-разнообразен асортимент и в достатъчни количества за улесняване потребителите в избора им за пълно задоволяване техните потребности.

Партийните организации при търговските предприятия не трябва да забравят, че Шестия конгрес на Партията им даде право на контрол над административните ръководства. Това право те трябва да използват, за да се подобри сериозно работата на търговските организации в окръга.

Нужно е да се полагат системни грижи за разнообразяване асортимента, за осигуряване изпълнението на поставените задачи от Шестия конгрес на Партията.

Генчо Генчев
началник на отдела „Търговия“ при Окръжния народен съвет

Предприятията не изпълняват договорите

Още в началото на годината ДТП „Облекло и обувки“ филал — Габрово изработи план за изкупуването на стоки за широко потребление. Своевременно бяха сключени договори с предприятията, от които трябва да вземат стоки. За първото тримесечие се предвиждаше да се изкупи 29 вида вълнен плат, 57 вида памучни и копирени тъкани, 45 вида дамски, мъжки и детски обуща и други. Това обаче не се извърши и на трудещите се не се дадоха необходимите асортименти.

До 15 март планът за изкупуването трябваше да се изпълни 83 на сто. По групи той е изпълнен за памучни тъкани 50/35 на сто, за вълнени тъкани — 46/16 на сто, памучен трикотаж — 46/46 на сто, а за обущата едва 19 на сто.

Вина за тази аномалия имат производствените предприятия, които не изпълняват сключените договори с ДТП „Облекло и обувки“.

До сега ф-ка „Вълко Червенков“ (директор Иван Григоров) не е изпълнила една голяма част от договора. Нищо не е предадено на „Облекло и обувки“ от договорената панамка каре, панамка горно лятно облекло, савушпур, калико, плат „Стефа“ бархат рае, шиферен плат, ангина цветна и други.

Не се изпълняват договорите и от страна на вълнено-тъкачните фабрики. Фабрика „Успех“ изостава с дубле, трико, двоен балтон, вносни материали, лоден плат, жекарови одеала, вълнени народни одеала и др.

Фабрика „Г. Генев“ не изпълни договора с шивини 36 двойка, одеала и др., а „Георги Чанков“ със спортен костюм „Г“ и „Ж“, които много се търсят на пазара.

За липсата на памучен трикотаж (ватирано и гладко) на пазара вина носят директорите на фабриките „Буря“ и „Зоя“. Двете предприятия са изоставащи с всички договорирани артикули. През това тримесечие особено голяма беше нуждата от вълнен трикотаж. Малко се предложило на консуматорите мъжки жилетки, дамски блузи с две предници, мъжки спортни фланели кардирани, дамски спортни блузи кардирани, детски комплекти и др., които

ф-ка „Добри Карталов“ (директор Продан Семов) трябва да предаде на „Облекло и обувки“ според договора.

Най-лошо си изпълнява задължението ф-ка „Сърп и чук“ с директор Илия Катевски. От там не предадоха договорените видове обуща. Това предприятие не само, че не изпълнява договора, но и онова, което е произвело, не е качествено и не отговаря на сключения договор. В края на месец февруари изкупила на „Облекло и обувки“ е отказал да изкупи 11,500 чифта обуща, които са били с лошо ушити саи, набърчени фортове и бомбета, с по-големи отвори, нееднакви бомбета и прочие.

На 12 март ДТП „Облекло и обувки“ отказа на ф-ка „Вълко Червенков“ 20,000 метра зефир каре, заради това, че в пригласената партия досен първокачествена продукция е имало и второкачествена.

Само през първите два месеца на тази година са отбелязани 6 случая за нередовно качество на стоките, 3 от които за обуща, доставени от ф-ка „Сърп и чук“.

Поради неустойчива на договорите от фабриките, ДТП „Облекло и обувки“ не можа да даде на търговските организации необходимите стоки и трудещите се бяха лишени от богат избор.

Не бива да се изпуска и вината на другите от „Облекло и обувки“, които съвременно не воюваха за изпълнението на договорите.

Като се има предвид Директивата на Шестия конгрес на БКП, която задължава предприятията да произвеждат повече и по-качествена продукция, а търговските организации да предлагат на трудещите се качествени и разнообразни стоки за широко потребление, то габровските предприятия ще трябва да подобрят своята работа и да изпълняват договорите сключени с ДТП „Облекло и обувки“. ОК и ГК на БКП — Габрово трябва да потърсят отговорност за неизпълнението на договорите и лишаването на трудещите се от богат избор на стоки през първото тримесечие на тази година.

Филип Грозев
наш окол. дописник

ЕДНА ДЕСЕТГОДИШНИНА

29 март 1944 г. Утрото предвещава хубав ден. На изток се чуваха гърмежи. Шената славни партизани от Габровския и Севлиево партизански отряд се бореа мъжествено с многобройния враг.

Към 9 часа преди обед пред общината в с. Крушево, Севлиево спря полицейска камионетка. Десетина полицианти, начело с разузнавачите Цолов и Билинков, бързо слезоха от колата и отидоха в общината. Не мина много време и те излязоха на групи, взеха със себе си по един селянин от караула и се пръснаха из селото. Започнаха арести. Към общината подкараха другарите Атанас Хараландов, Иван Хр. Влаев, Хубан Първов, Стефан Цветков, Трифон Христов, братята Христо и Илия Петрови, Илия Неиков и Къньо Христов.

Не казвяха да дойдат у дома и арестуваха брат ми. Предполагах, че ще ги откарват в участъка в Севлиево. Останал обаче изненадан, когато ги подкараха на изток от селото.

Минавайки покрай дома, арестуваните като че ли предчувстваха близката смърт, махаха с ръка... След около 20 минути се чуха глухи изстрели. Цялото село изпърна.

Свършили сатанинското си кърваво дело, полицианте не след много време се върнаха сами. Уверихме се, че аресту-

ваните са разстреляни. Аз тръгнах по посока на изстрелите. Улиците бяха пусати. Гласът на сина, който излезе на вятъ, беше разстрелян, бе мъртъв. Излязох на баира... Карнатата бе покърпена. Десет човешки трупа бяха потънали в кръв...

Върнах се в селото. От къщите, покрай които минавах, излязоха хора и ме питаха какво е станало. Разказах за виденото. От всички краища на селото се понесе плач. Плачеха жени, деца, майки, близки и роднини, плачеше цяло село...

Въпреки че гласахат викане всички мъже от 18 до 50 години да се явят пред общината, цялото село като по даден сигнал се отправи към лобното място. По нареждане на тогавашния бирник — Долунов труповете на убитите крушевци бяха откарани в селските гробища. Никога до тогава там не беше се събирало цялото село. Всеки бе дошъл да се прости с убитите другари.

Пред техните труповете крушевци се заклеха да водят борбата до край и доведат освободителното дело на загиналите партизани и ятаци против фашизма до победен край. Те изпълняват с чест своята клетва.

Поклон пред светлата памет на скупите жертви!

Илия Минков Иванов

10 години от смъртта на Ганка Рашева

Тържествено събрание по случай 10 години от зверското убийство на народната партизанка Ганка Рашева организира на 23 март т. г. ГК на ДСНМ — Търново. В салона на народното читалище „Надежда“ бяха дошли много ученици и младежи. Присъствуваха и родителите на Ганка Рашева.

Секретарят на ГК на ДСНМ др. Иван Зков разказа за борческия живот на народната героиня, за създаването на партизанския РМС, за героичната смърт на безстрашните младежи — борци за свобода: Саню, Мачка, Лиляна, Йорданка Чанкова и др. В ре-

диците на тези герои — каза той — се нареди и Ганка Рашева от с. Балван, Търновско. Като ученица в педагогическото училище тя беше първа. Скронна и отзивчива тя бе готова винаги да помогне на другарите си. Обичаха я преподавателите и учениците. Тя загина за свободата и щастното на своя народ.

Накрая пионер поднесе букет от живи цветя на майката на Ган

Максим Горки

(По случай 86 години от рождението му)

На 28 март т. г. се навършат 86 години от рождението на великия гений на литературата и основоположника на социалистическия реализъм Максим Горки.

Алексей Максимович Пешков — Максим Горки е роден в гр. Нижни Новгород, град Горки. Израствал из недрата на руския народ, кръстосал надлъж и шир необятната руска земя през годините на своето нерадостно детство и юношество, работил като чирак, продавач в търговски магазин, миач в паракходна кухня по Волга, хамалин, той опознава напълно живота на потиснатите и ограбваните от помещиците и възникващата буржоазия трудови хора.

Горки живя в такава бурна епоха, когато работническата класа и трудещите се селяни, ръководени от Партията на Ленин и Сталин водеха неспиримата борба за сваляне на царското самодържавие и руския феодализъм.

Той пръв от руските писатели прозря величията на надигащите се събития, неповторимо ги отрази в безсмъртните си произведения „Майка“, „Томас Гордеев“, „Животът на Матвей Кожемякин“, „Тримата“, „Монте университет“, „Делото на Артамонови“, „Животът на Клим Самгин“ и др. Неговият роман „Майка“ е изкавал много съзнателни, твърди и последователни борци против руската буржоазия и помещици. Пленителните образи на Павел Власов и неговата майка — старата Нилонна и сега са любими образи на трудещите се от цял свят.

Максим Горки прояви забележителна дарба на проникновение в индивидуалното, понякога противоречиво и сложно своеобразие на човешката личност. Индивидуалните и семейни драми, битието на отделните обществени групи са показани на фона на народния живот. Народът е сила. Писателят явява в тази сила и я насочва към преобразуване на обществения строй, към социализма.

Наред със знаменитите си художествени произведения М. Горки страстно воюва за разгрома на буржоазната естетика, която твърди, че „изкуството е дело на малко, високо надарени хора“, че се творят

ри за самото изкуство. Той неоспоримо доказа, че истинското изкуство по самата си природа е изкуство на народа и служи на народа.

Благотворно влияние оказва върху творчеството на Горки дружбата му с основателя на Комунистическата партия на Съветския съюз и съветската държава Владимир Ильич Ленин. Ленин го обичаше и ценеше като основоположник на пролетарската литература.

От целия живот и от всички произведения на основоположника на съветската литература блика велик оптимизъм и хуманизъм. Вечно ще живеят в съзнанието на поколенията неговите крилати думи: „Човек — това звучи гордо.“

Но любовта на Горки към човека, към свободата, демокрацията, културния напредък и мира не беше пасивна, съзерцателна. Тая любов, характерна за неговия воинствуващ социалистически хуманизъм, е действителна, борческа. Именно тя го накара да разобличи в навечерието на Втората световна война кървавия хитлеров фашизъм като смъртна опасност за народите от цял свят.

Още през 1927 г. Горки предупреди подпалвачите на нови войни: „И, ако избухне нова война против тази класа, с чиято сила аз живея и работя, тогава аз ще отида като редовен боец в нейната армия. Ще отида за това, че зная, че тя ще победи!...“ И, когато хитлеровите орди нахлуха в Съветската страна през 1941 г., с тази горкиевска вяра в победата сталинските войни ги разгромиха и унищожиха.

Със своя мъдър живот и велико литературно дело името на Алексей Максимович Горки е станало близко на трудещите се от цял свят. Съчиненията на Горки са преведени почти на всички езици по земята и са издадени в милиони екземпляри. На пъшкащите народи под игото на капитализма те сочат пътя за освобождаването им.

Трудещите се от страните с народна демокрация черпят от съчиненията на Горки нови сили в борбата за по-скорошното изграждане на светлата града на социализма.

Йонко Коркинов

Курсът по руски език завърши

Курсистите по изучаване на руски език в с. Агатово, Севлиево проведоха на 18 март заключителното си занятие. Благодарение грижите на преподавателя др. Денчо Недков и любовта на курсистите към този език, близък и роден за тях, всички завършиха успешно.

„Не мислех, че ще завърша курса,

Данаил Тинчев, дописник

Педагогическите училища за начални учители и детски учители в Търново, в изпълнение на основната своя задача — комунистическото възпитание на курсистите и курсистките, в своите планове предвидиха организирането на екскурзии. Някои от тези екскурзии се проведоха през първия семестър и дадоха много добри резултати.

Още през месец септември м. г. се организира и проведе, съвместно от двете училища, екскурзия с маршрут: Търново — Габрово — вр. „Столетов“ — вр. „х. Димитър“ — гара Плачкови — Търново. Бъдещите учители разгледаха Габрово с неговите текстилни фабрики, културни учреждения, първото класно Априловско училище и други.

От Габрово групата от 180 курсисти и курсистки поех към билото на Стара планина, по пътя на опълченците и руските освободители. На връх „Столетов“ бе произнесено слово за епичните боеве при Шипка. По лицата на всички присъстващи се четеше голяма признателност към братята руси, чиито винуци за втори път освободиха нашата страна от чуждото иго.

По билото на Стара планина, по добре прокаран горски път, леко без умора, след два часа, неусетно групата пристигна на връх „х. Димитър“ (Бузлуджа). На това историческо място, сред прекрасната природа, под вековен бук, се състоял Първият конгрес на БРСДП в 1891 г. Пред бодрите и ентузиазирани екскурзанти, при същия бук, се изнесе беседа за борбата на х. Димитър за националното освобождение, за учредяването и борбите на Партията на Благоев — Димитров и за славните борби на партизанските отреди. Разясни им се, че на това място през м. януари 1944 г. Габровският и Севлиевският отред е водил кръвопролитен бой с фашистката жандармерия и е дал три свидни жертви.

От връх „х. Димитър“ до гара Плачкови младите пътешественици с песен на уста преминаха по стръмни пътеки далечно разстояние в определеното време.

Екскурзантите показваха издръжливост. На гара Плачкови бе изяснено грамадното значение на коксо-химическия завод, който е тъй необходим за нашата тежка промишленост, а след това групата отпътува с моторната за Търново.

Велика дружба

Всеки ден пионерите от Второ основно училище — Габрово получават десетки писма от пионерите в Съветския съюз. Писмата са съдържани и топли, възбудени и искрени. Те са доплетени от великата страна на Ленин и Сталин, за да разкажат за големите грижи на съветското правителство към младото поколение.

„Както крепне с всеки изминат ден дружба на СССР с България, така да крепне и нашата пионерска и комсомолска дружба“ — така започва писмото си комсомолката Албина Фалина от с. Сосновка.

„Ние се учим в просторни и светли училища. Нашето правителство полага големи грижи за възпитанието на нас децата. На тези грижи ние отговаряме с висок успех“ — пише пионерката Елена Балеска от 335-то Московско училище.

„Ние живеем далеч един от друг, но у нас щела е една — да живеем без войни. Нашият остров Мунайк се свързва със сушата само със самолети, но нам не липсва нищо“ — говори Любов Бондаренко.

„Ние живеем с тебе най-щастливо детство. Всички народи се борят за мир. Ще живеем и още по-добре, защото уверено вървим по пътя на комунизма“ — пише Мария Каприцкая от Мурманск.

„Привет от далечния север, поздрав от славичия Таджикистан, пишем Ви от благодатна Украйна, от Ленинград, Красноярск, Курган-Тюбе, Язани, Херсон...“ — летят писма от всички краища на необятната съветска земя.

Не малко са и писмата от детски домове. Пионерката от Деловския детско в Белорусия пише: „Ние живеем в детско, но не мислех, че сме сираци. Баща ни е в нашето Народно правителство, а майка — родната Комунистическа партия.“

Пионерите от училището с радост и възнеение четат тия писма, научават много нови неща, знаят на своите далечни другари много въпроси, учат се от тях как да провеждат по-интересни и занимателни сбирове. Те получават редовно съветски списания и вестници, проявяват жив интерес към великия руски език.

Ще крепне и разцъфтява тази велика дружба не за дни, а за векове, дружба осигуряваща спокойно и щастливо бъдеще, мирно строителство и благоденствие.

Мария Семеждиева, учителка

Слушат в залас разказ за партизаните

Ние учениците от промишлено училище за трети резерв № 67 гр. Габрово, пристъпвайки към изпълнение указанията на ДК на ДСНМ за изучаване на борбата на Партията и РМС, поканених съгражданини на партизански др. Трифон Палаузов, бащата на най-малкия партизан в нашата страна — Митко Палаузов, който ни разказа за борбите на Габровския и Севлиевския партизански отред против немските окупатори и българските фашисти.

Всички слушахме с трепет думите му. Другарят Трифон Палаузов се спира главно на Баланската битка.

„Ваша партизански живот — казва той — имаме много врагове: глад, дъжд, пъст, смърт, студ, безсъние и др. Макар и много ние се справихме с тях и навсякъде побеждавахме.“

Ние слушахме и ни се искаше разказът да продължи колкото се може повече.

Кадри Рашидов, Симеон Маринов

ОЩЕ ЕДНО СЕЛИЩЕ СЕТНА

На около 3 километра западно от с. Беброво, Еленско се намира махала Петковци. Труднолюбови са нейните жители. Отдалече се забелязват новите добре подслени претнати къщи, с чисти огради и широки улици.

Тази година всички петковци горяха от желанието да прокарат електрическо осветление в махалата. Когато от електрообединението започнаха строежа на електропровода до селото, всички отидоха да работят за по-скорошното му завършване.

Въпреки лошото време на 13 март беше завършен и вечерта след малко тържество токуй беше пуснат. Още едно село в нашия окръг светна.

Ал. Досев, дописник

Сдружените земеделци и постоянните комисии при народните съвети

В нашия окръг при народните съвети са изградени 1,047 постоянни комисии с 4,149 членове, към които са привлечени 42,700 сдруженици, излъчени от отечественофронтовските организации.

Като членове на постоянните комисии са включени 689 и като активисти към 5,500 сдружени земеделци. Как работят те, как подпомагат народните съвети в изпълнението на поставените от Партията и Правителството задачи?

Постоянна комисия по „Селско стопанство“ при МНСДТ в с. Клифарово — Търново се председателствуват от сдружения земеделец Георги Маринов. Под негово ръководство тя помага за извършване на добра подготовка на работниците за бързо засяване на пролетните севта, а сега неуморно работи за бързо засяване на пролетните севта. От 18 и 19 март селото е в усилен полска работа.

В едно заседание през зимата комисията констатира, че има опасност овощните дървета да бъдат обелени от зайци, че не се събира дървесна пелел, че не са в достатъчно количество доставените изкуствени торове за подсилване на есенните посеви и за нуждите на пролетниците. Тя излезе пред изпълкома и общоолекския комитет на Отечественния фронт с предложение за вземане мерки. Предложението са разгледали своевременно.

Добре работи и сдруженият земеделец Иван Сибев Иванов в комисията по „Комунално стопанство“ в същото село. След проучаване, комисията намери, че за облекчение работата в стопанския двор на ТКЗС е необходимо да се разкрие една улица до двора, да се прокарат два отводнителни канала и една водопойна чешма. Предложението се възприе от изпълкома на народния съвет и управителния съвет на ТКЗС.

Членът на постоянната комисия по „Селско стопанство“ при МНСДТ в с. Етър — Габрово др. Христо Минчев, добър овощар и животновъд, взема дейно участие в подбиране на места за комлективни овощни градини. Чрез постоянната комисия той е направил предложение пред изпълкома да се влезе във връзка с комисията по „Селско стопанство“ и отдела при ОНСДТ в гр. Самоков за доставка на картофи за семе от сорта „Трунф“.

Предложението е прието и той е на път да замине за Самоков. До 15 март Христо Минчев е напълно 50 на сто от овощните си дървета с карболениум и е дал обещание за високи добиви. Той е добър активист и пропагандатор на агротехническите мероприятия.

Тези и редица други примери говорят за добра работа на много сдружени земеделци като членове на постоянни комисии или сътрудници към тях.

Не са малко обаче и случаите, когато сдружените земеделци вземат слабо участие в работата на постоянните комисии. Така например постоянните комисии в с. Чапалово и Г. Оряховско за 1953 г. и първото тримесечие на 1954 г. нямат никакви планове за работа, не провеждат заседания, не ползват сътрудническия апарат. Председател на комисията по „Селско стопанство“ др. Никола Динков Бъчваров, председател на местната земеделска дружба, отказва да изготви съдоклада за заседанието на изпълкома, въпреки че е заплануван. Той не ще да се заангажира. „Да си изготвят съдоклада в съвета, затова им се плаща“ — казва Бъчваров. На съвещанието за обмяна на опит с председателите на постоянните комисии, организирано от ОНСДТ в с. Сущица, не отива нито един представител от Чапалово.

Не по-добре е положението в работата на постоянните комисии и в селата Камен и Г. Сеновец, в които липсва данни за каквато и да било работа през 1953 г., нямат планове и за първото тримесечие на тази година. Слаба помощ е оказана на тези постоянни комисии от изпълкомите на местните народни съвети и комитетите на Отечественния фронт и от секретарите на изпълкомите Гено Павлов в Камен, Коста Статев Лефевски в Чапалово и Гено Йорданов Петков в Г. Сеновец, които са сдружени земеделци и са търпили тези слабости.

Необходимо е околийското ръководство на БЗНС в Г. Оряховица да огледа работата на секретариите на горните народни съвети, на депутатите и членовете на постоянните комисии — сдружени земеделци и окаже помощ.

Сдружените земеделци, като добри земеделски стопани, трябва да оказват най-голяма помощ на народните съвети при провеждане на пролетните севта и подхранване на есенниците. Всеки сдружен земеделец трябва да стане активист на постоянните комисии и особено на комисията по „Селско стопанство“, да бъде добър агитатор и пропагандатор на поставените от Партията и Правителството задачи, да се включи и способства за разгънане и отчитане на съревнованието в борбата за високи добиви и висока продуктивност. Нужно е всеки сдружен земеделец добре да изучи решенията на Шестия конгрес на Партията, решението на разширеното заседание на Управителния съвет на БЗНС от 8, 9 и 10 март т. г. и възвнанието на ЦК на БКП и УС на БЗНС към трудещите се селяни от 20 март т. г.

На работа за провеждане на най-бързи и благоприятни срокове на пролетната севта и за превръщане в живо дело Директивата на Шестия конгрес на Партията.

Дочо Черноков

секретар на Окр. комитет на Отечественния фронт

Околийска годишно-отчетна конференция на БЗНС

В тържествено украсен салон на ОНСДТ — Г. Оряховица на 18 март т. г. се проведе Околийската годишно-отчетна конференция на сдружените земеделци. На конференцията присъствуваха делегати от всички дружби в околията — първенци от ТКЗС и частни стопани.

Доклад за дейността на околийската дружба през изминалата 1953 г. направи др. Дочо Ралков, председател на околийското ръководство.

Отчетът се, че съвместната работа между комунистите и сдружени земеделци постоянно се подобрява. Укрепена е ревностно неуприщната българо-съветска дружба и комитетите за мир.

За пример на най-добра работа бяха посочени дружбите в селата: Лозен, Сущица, Орловец, Камен, Пасиш, Ново Градище, Козарево и др. Лошо са работили дружбите в селата: Стрелец със секретар Стефан Мартинов, Драганово, Джулюница със секретар Илия Маринов, Чешма, Любеници и други.

Доклад по Директивата на Шестия конгрес на БКП и участието на сдружените земеделци в изпълнение на поставените задачи направи др. Христо Борджиев — секретар на околийската дружба. Докладчикът застъпи, внимателно на присъстващите повече върху предстоящите селскостопански задачи по Директивата и по-специално за Г. Оряховска околия.

По направените доклади се изказаха много от делегатите. Народната представителка др. Мария Кузманова — бригадирка при ТКЗС в с. Янтра говори за пъхнените си в Съветския съюз и за пролетната севта. Тя призова сдружените земеделци да изучават и внедряват съветския опит.

Делегатите Коста Малков от с. Драганово, Гено Павлов от с. Камен, Йордан Николов от с. Козарево, Бъчваров от Добри дал говориха за участието на сдружените земеделци в техните села в борбата за високи добиви, изпълнението на правителствени задачи, за съвместната работа между земеделци и комунистите.

Представителят на ОК на БКП др. Иван Тодоров приветствува сдружените земеделци от името на околийската партияна организация.

Другарят Ангел Генов — председател на Окръжното ръководство на БЗНС в изказването си говори за съвместната работа с комунистите и големите задачи по изпълнение на решенията на Шестия конгрес на БКП, в осъществяването на които сдружените земеделци трябва да вземат активно участие.

След взетите решения конференцията избра ново околийско ръководство. Бяха изпратени телеграми до ЦК на БКП и постоянното присъствие на БЗНС.

Георги М. Иванов, наш окол. дописник

И за това дърво ще се намери бравда

Студена мартенска утрин. По улицата бързо крачеха няколко селяни към гара Градище, Павликене. Ситни капчици дъжд се слячиха по топлите кожуси. Вятърът свиреше край ушите, щипеше по бузите.

В чаканята на гарата имаше много пътници. В помещението на началника, от където се продаваха билетите, бяха насядали около изгасващата печка 3—4 пътника.

— Който ще си взема билети, да си взема по-бързо, че... — промърмори продължително на билети, стрелчиникът Богдан Божанов.

Дощите пътници си взеха билети и седяха омиралени. Не се чуваша никаква разговор. Вратата се отвори. В чаканята влязоха няколко пътника.

— Абе, другарю, дай ми билети? — подвикнаха те на стрелчиника.

Той в това време спореше с Димитър Макелонски и Пенчо Върбанов къде има по-хубави батерии за джобни фенерчета, настояваше за цигара и пр. На прозорецето настоятелно се чуваше.

— Хайде, че ще дойде влакът, бе, Боги? — Да сте идвали по-рано, — красна им последният.

— Ами ние чакаме толкова време, а ти се пишаш — му отговориха те. И започна Боги да търси ключове, стотинки, билети...

— До Павликени един билет — бързо отнесе младежът Георги Иванов Георгиев — работник от извор в Ал. Стамболийски.

Боги подаде билета и пое сумата б лева.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПРОГРАМА

за състезанията на северозападна „Б“ републиканска футболна група на 28 март 1954 г.

Ч. Знаме — Видин	— Локомотив — Г. Оряховица
Ч. Знаме — Павликени	— Ч. Знаме — Г. Оряховица
Урожай — Н. село, Видинско	— Урожай — Пордим, Плевенско
Септември — Плевен	— Академик — Свищов
Динамо — Габрово	— Септември — Михайловград
Спартак — Враца	— Ударник — Търново

Физкултурни вести

По инициатива на ръководството на футболната секция футболните от Икономическия техникум — Търново изпратиха писмо до футболния отбор на „Спартак“ — Москва, готвещи на март 1953 г. В писмото се казва: „Другари, ние се гордеем с вашите победи, защото победите на съветските физкултурници са и наши победи“.

С помощта на Околийския съвет на ДОСО — Севлиево миналата година бяха изпратени на курс при ЦС на ДОСО две другарки — една от стрелково дело, а другата по ПВХО. Др. Ремзие Ахмедова, завършила курса по стрелково дело организира курс за младежи и девойки-тури. От младежите участваха само донаборници.

Физкултурният колектив на ДСО „Урожай“ в с. Златари, Габрово, е единственият колектив на „Урожай“ при Габровския градски комитет за физ.

ОТ ВСЯКЪДЕ

От 12 до 18 март т. г. ОНСДТ — Г. Оряховица организира курсове за квалификация на председателите на ТКЗС от околията. Лекциите бяха изслушани с жив интерес и придружени със задълбочени изказвания.

Обсъждане на производствения и финансов план на стопанството направила ксператорите от ТКЗС в с. Русалия, Търново. По доклада станаха живи разсъждения.

Труден ден за почивване на улица „Урожай“ и колективно посещение на филма „Салко“ организира 34-та отечественофронтовска организация в гр. Търново. Участваха в трудулата 42 души.

Проектно събрание проведе ДСНМ в с. Драганово, Г. Оряховско.

Вестникът помага

(По материалите на „Борба“)

☆ В брой 5 на в. „Борба“ писмахме, че младежите от фка „Аврам Стоянов“ — Травня устроили забава с импровизиран джаз и без литературна програма. ОК на БКП — Дряново ни съобщава, че писаното отговора ни е истина. Случаят е разгледан от дружествения комитет и пред младежите. Те се поучили, че при уреждане на забави трябва да се подготвят по-дълго време и да има отговорници.

☆ На отпразнената в брой 13 на в. „Борба“ критика, че в колонияния магазин в с. Горско Калугерово, Севлиево се продава ракия донесена от частник, ОНСДТ — Севлиево ни отговори, че за тази и други лоши работи председателят на Селкооп Панко Христов Димитров е отстранен от длъжност.

ПОПРАВКА

В брой 22 от 17 март на в-к „Борба“ в статията „Грижите за пчелите през пролетта“, поместена на трета страница, е допусната печат-

на грешка. Втората колона на 44 ба“ в статията „Грижите за пчелите през пролетта“, поместена на трета страница, е допусната печат-

Селскостопански техникум „МИЧУРИН“ — гр. Лясковец

ТЪРСИ

УЧИТЕЛ ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК.

СПРАВКА В ДИРЕКЦИЯТА НА УЧИЛИЩЕТО.

3-1

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ДИП „ПАНАЙОТ ЦВИКЕВ“ — КОНСЕРВЕНА ФАБРИКА

ГАРА ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

Машинни шлосери

машинни монтьори

огняри

счетоводители

книжководители

юрисконсулт

зидари

дърводелци.

Заплащане по надничния блок и процентно увеличение на основната заплата за прослужени години до 15 на сто.

Към предприятието има добре уреден стол.

1-1

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

Опознай Родината, за да я обикнеш

Екскурзията видимо